

[Falk Hansen.]
afhængigt af, hvor i landet og til hvilken aldersgruppe spørgsmålet om abortlovgivningen rettes.

I mit parti er alle tre synspunkter repræsenteret, sådan som det også med al ønskelig tydelighed fremgik af forhandlingerne her i salen den 6. november. Og lad det være sagt helt klart og umisforståeligt, at der ikke i den socialdemokratiske gruppe på noget tidspunkt har været tale om at lægge pres på medlemmerne for at få dem til at gå ind for det ene eller det andet synspunkt. Som jeg tidligere har givet udtryk for, er det en sag, som på tværs af alt andet kræver medlemmernes helt personlige stillingtagen, og det er mit håb, at regeringspartiernes indstilling til det foreliggende lovforslag ikke på nogen måde i udvalget vil hindre en fordomsfri og grundig udvalgsbehandling.

Der er mange spørgsmål, som det vil være nødvendigt at klare, og jeg har da også nogle ting, som jeg gerne under behandlingen vil se nærmere på. Den diskussion og omtale, der i de seneste år har været omkring hele abortproblemet, ikke mindst på baggrund af Individ og Samfunds abortrejser og andre initiativer, har bl. a. givet sig udslag i, at mødrehjælpen har kunnet behandle en masse abortansøgninger langt hurtigere, end det tidligere har været tilfældet, hvilket må betragtes som en glædelig udvikling. Men det ændrer intet ved den kendsgerning, at der stadig som grundlag for de afgørelser, der skal træffes, ligger loven fra 1956, og at der stadig mangler de bevillinger, som bl. a. burde gives til mødrehjælpen for at gøre dens arbejde rimeligt og effektivt på det foreliggende grundlag.

Dertil kommer boligproblemet, der som påpeget af den konservative ordfører, fru Lis Møller, ved behandlingen af SF's forslag den 10. april i år er en af de væsentligste grunde til ønsket om svangerskabsafbrydelse. Ved den lejlighed udtalte fru Lis Møller ifølge Folketingstidende 1968-69, sp. 5541-42 bl. a. følgende:

„Jeg tror, at den nuværende regering vil blive bedømt efter, om den evnede at løse boligproblemet, om den evnede at løse saneringsproblemet, ikke så meget efter skatteskalaer, betalingsbalance, valutatal osv., men efter, om den fik skabt

boliger, familieboliger, til alle. Jeg vil derfor henstille til regeringen, at den skaber mulighed for en forøgelse af det private byggeri og en forøgelse af kvotaen til det sociale byggeri.“

Jeg vil da meget håbe, at disse bemærkninger fra fru Lis Møllers side er blevet hørt i regeringen og ikke mindst af fru Lis Møllers konservative partifælle boligministeren.

Hver gang adgangen til svangerskabsafbrydelse har været drøftet her i folkettinget, har der fra næsten alle sider været talt vidt og bredt om de foranstaltninger af forskellig art, som det ville være godt og naturligt og uhyre hensigtsmæssigt at få gennemført på en række områder for på den måde at afbøde nogle af de ydre vanskeligheder ved at gennemføre et uønsket svangerskab. Men stort set er det blevet ved ordene, og det er på den baggrund, jeg har ændret min opfattelse derhen, at det må være det rigtigste, det rimeligste og mest hæderlige at gennemføre en lovgivning, der sikrer kvinden fri adgang til at få et uønsket svangerskab afbrudt, hvis hun af den ene eller den anden grund ønsker det, og uden at hun skal stå skoleret for nogen.

Jeg har tidligere været tilbageholdende i mit ønske om indførelse af den frie abort, som man kunne betragte som det kapitalistiske samfunds nihilistiske løsning af sociale problemer. På den anden side må det erkendes, at der ikke er blevet gjort tilstrækkeligt i de forløbne år for at løse disse problemer, selv om det har været en forudsætning for tidligere lovgivning, og da selve formynder tanken bliver mere og mere uacceptabel, synes jeg, at vi må have fri abort. Så bliver der mulighed for de moralske politikere for at vise, at de vil gøre en indsats for at nedsætte aborttallet ved at drage omsorg for ordentlig oplysning om og distribution af antikonceptionelle midler, ordentlige boligforhold og uddannelses tilbud for dårligt stillede mødre.

Om det fremsatte lovforslag gælder, at det betyder en absolut liberalisering i forhold til gældende lov. Ja, man kan måske endog sige, at det for visse grupper indfører fri adgang til afbrydelse af et svangerskab, således at de medlemmer, der nærer etiske betænkeligheder, i virkeligheden efter min opfattelse ikke kan føle sig alt for beroliget